

Michaela Maupicová Véllová

19. 8. 1982 narozena v Příbrami

1996–2001 SUPŠ šperkařská v Turnově

2001–2002 Vyšší odborná škola bižuterní v Jablonci nad Nisou

2002–2006 AVU v Praze, ateliér kresby, profesorka Jitka Svobodová

2006–2008 AVU v Praze, intermediální škola, profesor Milan Knížák

2004 a 2007 ateliérové ceny na AVU

2009 Leinemann-Stiftung für Bildung und Kunst Berlin, 2. Cena

Výstavy od roku 2004, samostatné od roku 2010

Zastoupena ve sbírkách Národní galerie v Praze, GASK, Kutná Hora,

Oblastní galerie Liberec, Leinemann-Stiftung für Bildung und Kunst Berlin,

soukromé sbírky v České republice a zahraničí

16. 6. 2018 zemřela v Olomouci

kontakt: Vladimír Věla / 739 011 531

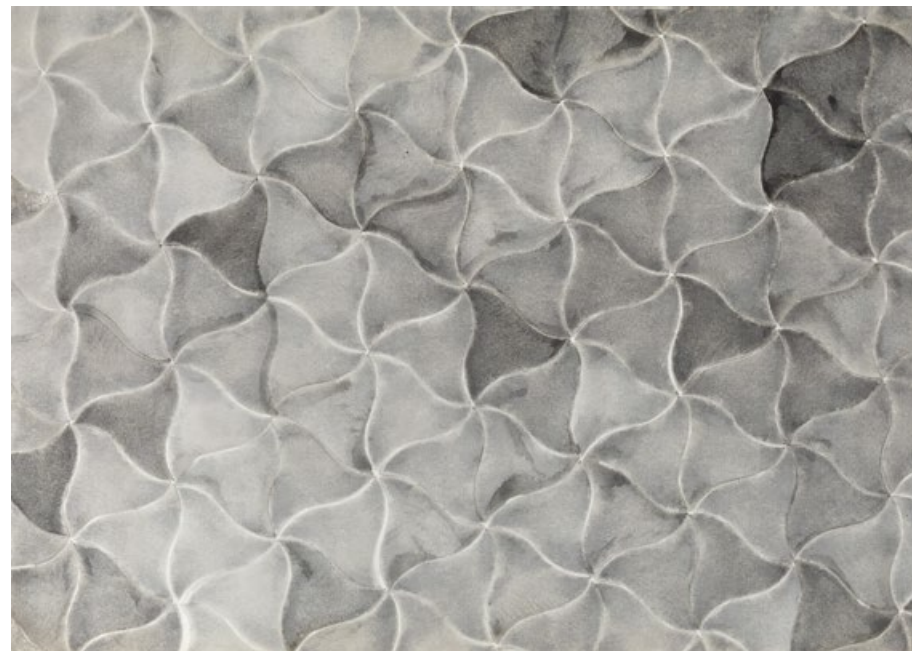
e-mail: vladimirvela@seznam.cz

telefon: 739 011 531

www.galerie-sumperk.cz

www.dksumperk.cz

www.ceskegalerie.cz

Z cyklu O-tisky III, 2014, akryl na plátně, 80 x 100 cm

MICHAELA MAUPICOVÁ

V PODVOJNOSTI

6. 10. – 31. 10. 2021

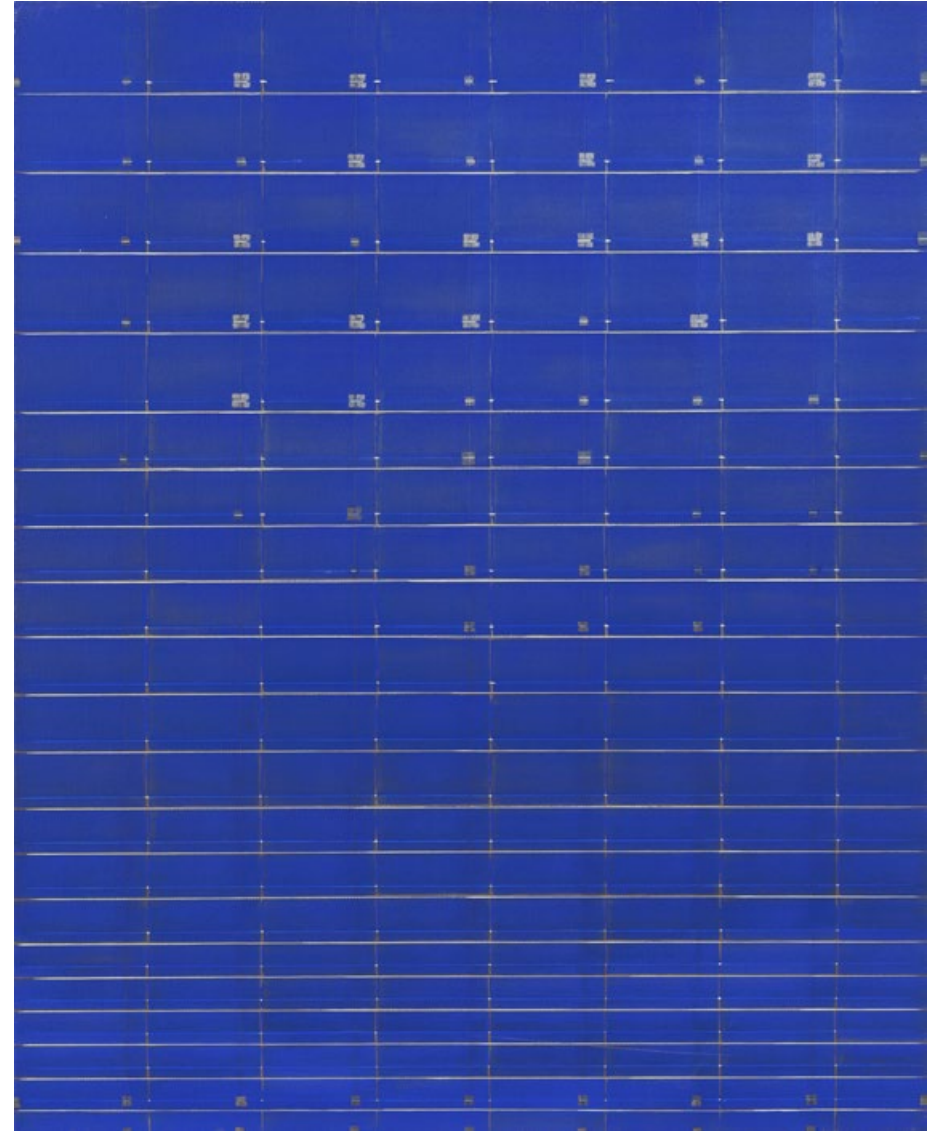
GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 6. ŘÍJNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY, MĚSTA ŠUMPERKA
A OLMOUCKÉHO KRAJE

Bez názvu, 2017, akryl na plátně, 23 x 19 cm

Z cyklu Skladby VIII, 2018, akryl na plátně, 100 x 81 cm

Z cyklu O-tisky 1, 2013, akryl na plátně, 100 x 80 cm

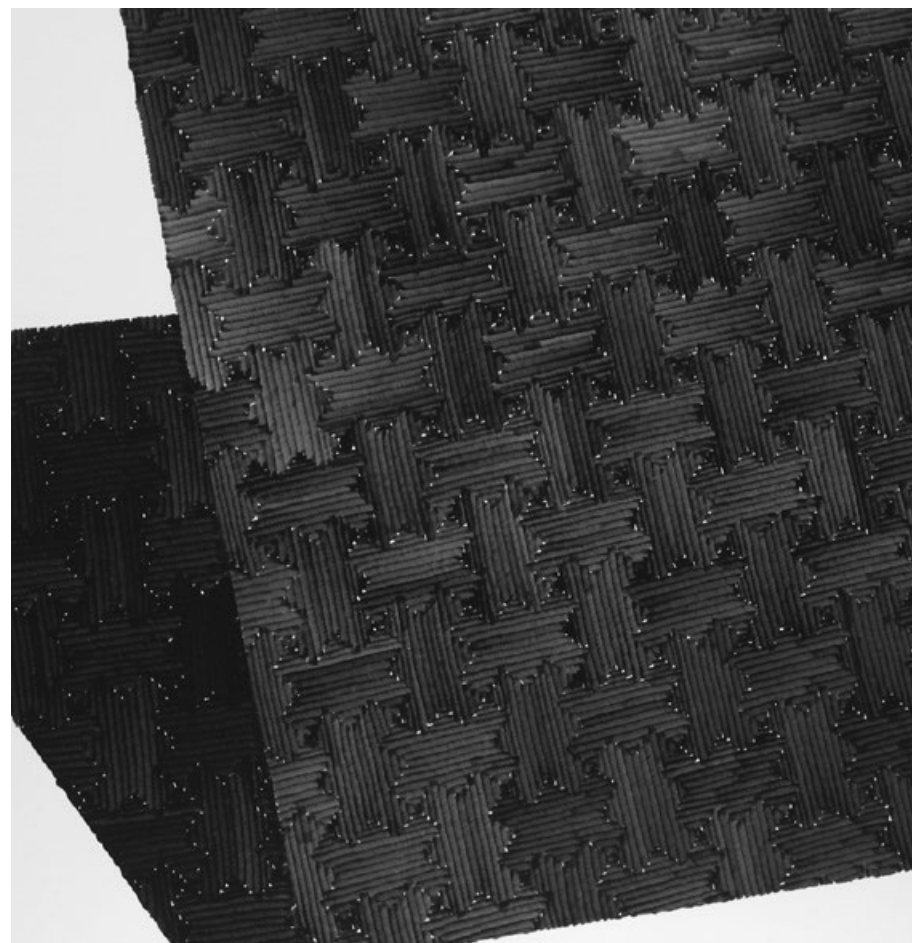

Struktura, 2012, akryl na plátně, 300 x 240 cm

Členění plochy jemně narušenou skladbou rytmicky opakovaných prvků ornamentální povahy, nebo spíš jejich mozaikou, bylo vlastní celé výtvarné výpovědi Michaely Maupicové. Podobá se tak šperku a připomene tím její středoškolská studia. Ve své bytostně ryzí poloze si zachovala střídmost omezené škály akrylových barev. Vystačila si ale i s tuší a někdy i s tužkou nebo křídou na velkém archu papíru. Už jeho povrch je výrazným spoluhráčem výsledného naladění. Celek vymezuje hutná síť neutrálních částic, ze kterých se samovolně rodí věrohodný otisk živé skutečnosti. Jeho pravidelnost, změkčená jemným posunem a zevnitř prozářená mihotavým světlem, dává mu třetí, hloubkový rozměr. Plochu papíru a plátna střídala trojrozměrným objektem, který jí byl jindy modelem k prostorové kresbě. Často někde ponechala volné místo vzdušné prázdnotě. Vyváženosť hmoty a prázdna je tak, třeba i bezděčně, zrcadlením podvojnosti života, tmy a světla, bytí a nebytí, pevného řádu a jeho narušení. Niterná shoda Michaeliny malby s přírodou je tu ale očividná. Ve svém uspořádání a rozrůstání je jejím obrazem bez popisnosti. Je spočínutím v její bezejmennosti, rozehrané malbou v plné síle i v hebkém zastření a rozpouštění linií, v rytmu jejich řazení a ve hnětení barevné hmoty.

I v krátkce vymezeném čase života vyzrála Michaela k ryzí čistotě. V nedotčené prázdnotě panenské plochy nalézala své novotvary. Jejich opakováním, otáčením, křížením nebo prolínáním, malým posunem a vzájemným ovlivňováním, mísila v nich vůli s náhodou. Pracovala v rozpětí živelnosti a zklidnění, čiré hudby ticha tvarů a jejich věcného naplnění. V napětí rovnováhy přesnosti a měkké geometrie je navzdory své vysoké míře zobecnění podobenstvím živé přírody v její celistvosti. Je zároveň ukotvena v předmětném obrazu a je tak i jeho novou a svébytnou skutečností. Je podvojností obecného s určitým. Vyváženou jednotou obojího.

Miroslav Koval

Mezi III, 2011, tuš, papír, plátno, 130 x 130 cm

Slovo „abstrakce“ se mi v souvislostech s díly mých malířů stalo nesrozumitelné, dodnes mám všude možné rozestavené kameny, které jsem vytahoval o prázdninách z říčky Lomné a svědectví těch žilnatých kamenů bylo jednoznačné, souviselo jaksi s díly mých malířů a sotva lze o kameni říci, že je abstraktní.

Petr Marek Vosáhlo, září 1992